

I Love EDI

'Geef de leerkracht het vak terug!' | Door Janneke Kerssens

Op mijn rapport van de kleuterklas stond: 'Later word jij juf!' Want dat was wat ik het liefste deed, juf spelen. Ik zie me daar nog zitten, op de stoel van juf. Ik mocht een absentielijst invullen: voor de ochtend een schuin streepje en als je er in de middag ook was dan werd het een kruisje. Was je ziek, dan tekende ik de Z van ziek.

En inderdaad, ik werd juf. Maar wel met vallen en opstaan, zoekende naar de leerkracht in mijzelf. Ik volgde de grote meute en deed alles net zoals de anderen deden. Zo volgde ik braaf de methode, want dat was veilig. Maar het voelde niet zoals het zou moeten voelen en al snel rees de gedachte dat ik niet voor altijd voor de klas wilde staan. Ik had me iets anders van onderwijs voorgesteld, of toch niet?

De grote verandering kwam toen op onze school het roer omging: het team werd in anderhalf jaar geschoold in Expliciete Directe Instructie, EDI. Eindelijk kreeg ik het gevoel waar ik zo naar op zoek was.

EDI is...

Lesdoel concreet en controleerbaar

Ik, wij, jullie, jij

Als leerkracht houd je de controle en de kinderen krijgen begrip
wisbordjes, beurtenbakje en coöperatieve werkvorm erbij

EDI jij geeft mij het vak terug

Ik heb de regie

Alle leerlingen krijgen een gelijke kans
omdat ik EDI in mijn lessen zie

Leren fietsen

En nu? Ik heb nu de regie over het leerproces van mijn leerlingen. Waarom doe ik wat ik doe? Die vraag durf ik steeds weer aan mezelf te stellen.

Het eigen maken van EDI kost veel tijd en energie. In de praktijk betekent dat heel veel lessen maken, leerlijnen uitschrijven, keuzes maken in de methode, maar vooral: durven! Durven om écht les te geven, de kinderen bij de hand te nemen en ze pas los te laten als ze het lesdoel behaald hebben.

Naast leerkracht ben ik moeder, een moeder die afgelopen zomer achter haar dochter aanrende om haar te leren fietsen. Ik heb wat kilometers met mijn hand onder het zadel met haar mee gerend. Geleidelijk aan liet ik steeds meer los. Pas op het moment dat ik zeker wist dat ze het kon liet ik haar gaan. En toen kwam dat euforische gevoel, stond ik haar juichend aan te moedigen. Dat is precies het gevoel dat EDI mij geeft wanneer ik na de instructie door middel van de begeleide inoefening mijn leerlingen loslaat. Mijn glimlach wordt steeds groter als al die wisbordjes in de lucht gaan en het lesdoel behaald wordt. De verlengde instructie kan iedere les met andere leerlingen zijn, zelfs de beste rekenaar kan een lesdoel moeilijk vinden.

Ik heb het vak van leerkracht terug: eerst lessen voorbereiden, daarna pas de rest. Dat heeft mijn grootste prioriteit naast het lesgeven. Ik zie mijn leerlingen groeien, iedere dag weer. Een les is geen geheim recept waar een leuk sausje overheen gegoten is. Mijn leerlingen weten duidelijk wat ik van hen verwacht: aan de start van de les weten ze al wat ze gaan leren. Wanneer ik een vraag stel gaat er geen vinger meer de lucht in, alle leerlingen denken na. Ze staan aan! Ik haal een stokje uit het beurtenbakje of, voor de afwisseling en het heerlijke geluid, een pingpongballetje uit de beurtenballenbak, zodat willekeurige leerlingen antwoord mogen geven. Zodra de leerlingen de wisbordjes mogen pakken klinkt er gejuich, ze vinden het heerlijk.

Klankbordgroep Noordhoff

Op onze school maken we gebruik van [Getal en Ruimte Junior](#). Op uitnodiging van Noordhoff ben ik, samen met een heleboel andere leerkrachten in gesprek gegaan over onze ervaringen met EDI. Noordhoff was benieuwd naar de tips en ideeën die wij vanuit de praktijk hebben om EDI nog krachtiger in te zetten met Getal en Ruimte Junior.

Het was bijzonder om te zien hoe sterk EDI gedragen wordt in het onderwijs. De mooiste EDI-lessen werden met elkaar gedeeld, waarbij je zag dat leerkrachten veel tijd investeren om naast de methode alle stappen van EDI terug te laten komen bij een lesdoel. Ook waren er vele waardevolle tips over de stappen van EDI nog duidelijker in de leerkrachtsoftware, doelen nog concreter maken, meer oefeningen bij de begeleide inoefening, rekenposters, controle van begrip vragen en stappen bij strategieën. Voor mij werd duidelijk dat ik niet de enige leerkracht was die zocht naar handvatten om kwalitatief goed les te kunnen geven.

En dan denk ik weer even aan dat kleine meisje op de stoel van juf met haar map op schoot. Mijn passie als leerkracht is begonnen met EDI. Zij deed het voor, ik deed het na!